

«... Τὸ θέμα τοῦτο ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως πραγματεύεται ἡ ἀνὰ χειρὸς ἐκτε-
νῆς μονογραφία τοῦ καὶ ἐξ ἄλλων ἐργασιῶν γνωστοῦ καὶ δοκίμου συγγραφέως. Ἡ

εὐθύνη τοῦ ἱατροῦ δὲν εἶχε συστηματικῶς ἐρευνηθῆ ἐν Ἑλλάδι. Ἡ νομολογία τῶν
παρ' ἡμῖν δικαστηρίων εἰς σπανιωτάτας περιπτώσεις ἠσχολήθη μὲ τὸ θέμα τοῦτο,
πενιχρότατη δὲ ὑπῆρξε καὶ ἡ σχετικὴ θεωρία. Τὸ τοιοῦτον σοβαρὸν κενὸν καλύπτει
ἡ ἀνὰ χειρὸς ἐξαιρετικῆ, πληρεστάτη καὶ λίαν ἐμπεριστατωμένη μελέτη ἀντιμετωπι-
ζουσα ἐξαντλητικῶς τὸ θέμα ἀπὸ ὅλας αὐτοῦ τὰς πλευρὰς, μετὰ συσχετίσεως καὶ
προσαρμογῆς πρὸς τὴν ἀλλοδαπὴν νομολογίαν καὶ φιλολογίαν...».

«ΝΟΜΙΚΟΝ ΒΗΜΑ»
Ἔτος 4ον, τεύχος 16ον, σελ. 885

«... Μεγάλου ἐνδιαφέροντος θέμα ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον τοῦ βιβλίου τοῦ-
του. Ὁ μελετῶν τὸ ἀνὰ χειρὸς βιβλίον πείθεται ὅτι πᾶσαι αἱ πε-
ριπτώσεις ἀστικῆς καὶ ποινικῆς εὐθύνης τοῦ ἱατροῦ περιελήφθησαν καὶ ἀπετέλεσαν
ἀντικείμενον προσηκτικῆς, ἐπιμόνου καὶ εὐσυνειδήτου μελέτης... Τὸ βιβλίον εἶναι
ἀξιόλογον καὶ γενικῆς χρησιμότητος ἰδίᾳ ὁμως παρὰ τοῖς νομικοῖς καὶ ἱατροῖς...».

«ΑΡΜΕΝΟΠΟΥΛΟΣ»
Ἔτος 1, τεύχος 10ον Ὀκτωβρίου 1956, σελ. 562

«... Τὸ θέμα ὅπερ πραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς εἶναι ἐξόχως ἐνδιαφέρον τό-
σον ἀπὸ τῆς ἐπιστημονικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ τῆς πρακτικῆς πλευρᾶς. Ἀποτελεῖ μονα-
δικὸν πόνημα ἐν τῇ βιβλιογραφίᾳ καὶ ἀσφαλῶς πολυτίμως θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν νο-
μικὴν ἐπιστήμην. Τὸ ὅλον ἔργον διαιρεῖται εἰς τέσσαρα μέρη. Εἰς τὸ πρῶτον μέρος
περιλαμβάνει ἱστορικὴν ἐπισκόπῃν τοῦ δικαίου τῶν Βαβυλωνίων, Αἰγυπτίων, Ἀρ-
χαίου Ἑλληνικοῦ, Ρωμαϊκοῦ, Βυσιγόθων, Στανροφόρων καὶ Γαλλικοῦ. Εἰς τὸ δεύ-
τερον περιλαμβάνει τὴν ἱατρικὴν εὐθύνην ἐν γένει (ἀστικὴν καὶ ποινικὴν). Εἰς τὸ
τρίτον μέρος τὰς θεραπείας καὶ ἐπικινδύνους ἐγχειρήσεις, εἰς τὸ τέταρτον τὰ θέ-
ματα ἱατρικῆς εὐθύνης (ἐκ πλανῶν διαγνώσεως, κατὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς χειρουργικῆς,
κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀκτινοθεραπείας, μαιευτικῆς, διὰ μετάδοσιν νόσου) εἰς δὲ τὰ
πέμπτον καὶ ἕκτον μέρη, τὰς εἰδικὰς εὐθύναις καὶ τοὺς ἰσχύοντας κανόνας ἐν τῇ ἐκτι-
μῆσει τοῦ ἱατρικοῦ πταίσματος. Τὸ ὅλον ἔργον διακρίνει σαφῆνεια προδίδουσα
βαθεῖαν μελέτην τοῦ ἀναπτυσσομένου θέματος. Δικαίως λοιπὸν ἐν τοῖς προλόγοις
τῶν Καθηγητῶν Δ. Καρανίκας (Νομικῆς Σχολῆς Παν/μίου Θεσ/νίκης) καὶ Α. Κωδοῦ-
νη (Ἱατρικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν) ἐξαιρεῖται τὸ ἔργον ὡς μοναδικὸν ἐν τῷ ἀπασχολή-
σαντι τὸν συγγραφέα θέματι εἰς ὃν ἀξίζει πᾶς ἔπαινος...».

«ΑΡΧΕΙΟΝ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ»
Ἔτος Ζ', Νοέμβριος 1956, σελ. 656

«... Ὁ κ. Κότσιανος ὁ ὁποῖος καὶ ἄλλοτε ἔδωσε δείγματα τῆς ἀριτίας ἐπιστη-
μονικῆς καταρτίσεως τοῦ ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ποινικῶν καὶ σωφρονιστικῶν θεμάτων
εἰς τὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἱατρικὴ Εὐθύνη» λίαν ἐκτεταμένην μελέτην του χει-
ρίζεται ἐν ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρον θέμα τὸ ὁποῖον ἐξαντλεῖ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς
ἱστορίας του, τῆς νομικῆς του τοποθετήσεως καὶ τῆς πρακτικῆς του μορφῆς μέχρι
τοῦ μηχανισμοῦ τῶν ἀποδείξεων.

Ἡ μελέτη τοῦ κ. Κοτσιάνου ἐρεῖδεται εἰς πλουσίαν ἐπιστημονικὴν βιβλιο-
γραφίαν, ἐμφανίζει συστηματικὴν κατάταξιν τῆς ὕλης καὶ ἔχει τὴν ἀξίαν μιᾶς ὀλο-
κληρωμένης ἐπιστημονικῆς μονογραφίας, ὅσον καὶ ἐνὸς λαμπροῦ ὁδηγοῦ ἐν τῇ πρα-
κτικῇ τοῦ θέματος. Δικαίως προλογίζεται μετ' ἐνθουσιασμοῦ παρὰ δύο καθηγητῶν
τῶν Πανεπιστημίων μας, ἐνὸς τῆς ποινικῆς ἐπιστήμης καὶ ἐτέρου τῆς ἱατρικῆς...».

«ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ»
Ἔτος Θ' τεύχος Δεκεμβρίου 1956, σελ. 202

ΚΑΙ Ο

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ τοῦ ἔορτασμαῦ τῆς ἑ-
πετείου τῆς ἐπανάστασης τῆς
Χαλκιδικῆς, ὁ τέως βουλευτῆς, κ.
Στ. Κότσιανος, γράφει εἰς τὴν ἀνακ-
δομένην τοῖς ἑορτάται, ὅτι ἡ Βόρειος
Ἑλλάς καὶ δὴ ἡ Μακεδονία εἰσέφεραν
πολλὰ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλ-
λάδος, εἶναι ὁμως ἐλάχιστα ἐξ αὐτῶν γνω-
στά. Ἡ Μακεδονία κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ
21 ἔγινεν ἀφορμὴ ὡς ἀκίνητοισιν με-
γάλαις τουρκικαῖς δυνάμεις αἱ ὁποῖαι ἀλ-
λως, κατερχόμεναι εἰς τὴν νότιον Ἑλλά-
δα, θὰ καθίστων κατὰ πολὺ δυσχερέστε-
ρον τὸν ἀγῶνα τῶν κακῶς ὀπλισμένων καὶ
ἐφωδιασμένων ἐπανάσταται. Ἀλλὰ καὶ
ἀργότερον ἡ Μακεδονία ἔδωσε θαυμαστά
δείγματα τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς τῆς καὶ
διὰ τῆς ἐπανάστασης τοῦ 1854 καὶ διὰ
τῆς ἐπανάστασης τοῦ 1878 καὶ διὰ τοῦ
Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος, ποὺ ἤρχισε διὰ
τῶν ἰδίων τῆς μέσων πολὺ πρὶν ἀρχίσῃ ἡ
καθὸς τῶν ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἀν-
ταρτικῶν σωματίων. Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν
σελίδας τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας ποὺ εἶναι
σημῆρον φωτισμέναι καὶ πρέπει νὰ περι-
ληφθῶν εἰς τὴν γενικωτέρην ἱστορίαν ποὺ
διδάσκειται εἰς τὰ σχολεῖα. Ὁ κ. Κότσι-
ανος παρατηρεῖ, ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε παρα-
σιτώπησις τῆς συμβολῆς τῆς Μακεδονίας
φείλεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι οἱ γράφον-
τες διὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 21 καθήγον-
το ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον ἢ τὴν Ἰταλίαν.
Νομίζω, ὅτι ταῦτα ἰσχύει μέχρι ἐνὸς μῶ-
νον ὅριου.

Ο ΠΡΩΤΟΣ λόγος εὐρίσκεται εἰς τὴν
ἑλληνικὴν πηγὴν — τὰς ὁποῖας τὰ
τουρκικὰ ἄρχεια μᾶς παρέχουν τό-
ρα ἀφθόνως, χάρις εἰς τὴν ἐργασίαν ἱστο-
ριοφίλων ὡς ὁ κ. Βασοβιέλλης — ἀλλὰ
καὶ εἰς τὴν ὀλιγομίαν τῶν ἰδίων τῶν Μα-
κεδόνων ποὺ ἠμποροῦσαν νὰ διαφωτίσουν
πολλὰς σελίδας τῆς ἱστορίας τῆς Μακε-
δονίας. Ἦτο φυσικὸν δι' ἕνα Πελοπον-
νησίον νὰ ἐνδιαφερόται περισσότερο διὰ
τὸν ρόλον τῆς Πελοποννήσου καὶ δι' ἕνα
Ἰταλοελληδίτην διὰ τὴν Ἰταλίαν Ἑλλά-
δα, ὅταν μάλιστα δὲν ὑπῆρχαν αἱ κατὰ
ἀληθεῖα πηγαὶ εἰς τὴν διάδοσιν του. Ἡ ἀρ-
χή ἐν ποσῇ περιπτώσει ἔγινε διὰ τῶν δη-
μοσιευμάτων τῆς ἐταιρείας Μακεδονικῆς
Σπουδῶν. Ἐξ ἄλλου, ἤρχισε τὸν τελευταί-
ον καιρὸν μία εὐγενεὶς ἀμιλλα με-
τ' ἑνὶ τῶν διαφόρων πάλων τῆς Μακεδονίας
ποὺ ἐπιδιώκουν ἡ κάθε μία νὰ παρουσιάσῃ
τὴν ἰδίαν τῆς συμβολὴν εἰς τὴν ἐθνικὴν
ἱστορίαν. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀμιλλῆς
εἶναι διάφοροι ἱστορικοὶ διατριβᾶς, καὶ αἱ
καίτοι ποὺ ἀπομένει νὰ γίνῃ εἰς τὴν πε-
ρὶ τῆς ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν
ἕνα μέγα ὄρασιον διὰ τὴν συγγραφήν τῆς
ἱστορίας τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τοῦ 1821
μέχρι σημερον. Εἰς αὐτὴν θὰ δοθῇ ἡ πλη-
ρὴς εἰκὼν τῆς συμβολῆς τῆς Μακεδονίας
εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ ἐθνικοῦ — μι-
αὶ συμβολῆς ποὺ συναγωνίζεται εἰς μεγα-
λίαν καὶ εὐφραν τὴν συμβολὴν δια-
φόρων ἄλλης ἑλληνικῆς γῆς.

Μακεδονία
καὶ Βοσφῶν